

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14C/60/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110200198
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Valocká
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2110200198.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Dagmar Valockou, v právnej veci žalobcu: N. R., nar. XX.X.XXXX, bytom W., F. XX, zastúpený: JUDr. Romanom Hošovským, advokátom, Bratislava, Mikulášska 1/a, proti žalovanej: E. N., nar. XX.X.XXXX, bytom W., A. XX, zastúpená: JUDr. Tiborom Sanákom, advokátom, Trnava, Námestie SNP 2, o zaplatenie 2.867,35 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v sume 1 501,35 eur, k rukám advokáta JUDr. Tibora Sanáka do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojim návrhom domáhal rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 2.867,35 eur s príslušenstvom, z titulu pôžičky finančných prostriedkov na zakúpenie nábytku do detskej izby.

Žalovaná s návrhom nesúhlasila, a žiadala ho v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť.

V predmetnej veci súd vydal v skrátrenom konaní platobný rozkaz č.k. 27Ro 1/2010-17 zo dňa 25.3.2010, ktorým návrhu vyhovel v celom rozsahu. Proti platobnému rozkazu žalovaná podala v zákonnej lehote odpor, v ktorom poprela že by jej žalobca poskytol žalovanú sumu ako pôžičku, pretože nábytok ktorý bol v tejto hodnote zakúpený, odporca kupoval ako dar pre jej dcéru Y..

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s objednávkou zo dňa 13.3.2008, s príjmovými pokladničnými dokladmi zo dňa 13.3.2008 a 25.3.2008, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 8C/64/2010, vypočul svedkov a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca uviedol, že v marci 2008 na základe dohody požičal žalovanej sumu 2.867,35 eur na zaplatenie nábytku do detskej izby, ktorý bol zakúpený a dovezený do jej bytu. K uzavretiu pôžičky došlo preto, že žalovaná mala v dezolátnom stave dom, a viackrát ho žiadala o pôžičku na zakúpenie nábytku do detskej izby. Nakoniec sa dohodli že pôjdu do Nitry na výstavu, kde si vybrali nábytok za ktorý priamo tam zaplatil zálohu 50.000,-Sk, a zvyšok vo výške 36.382,- Sk vyplatil keď bol nábytok dovezený. Pôžičku žalovanej poskytol na základe ústnej dohody, pričom sa zároveň dohodli že mu peniaze vráti, keď žalovanej dá peniaze jej otec. Keď sa dohadovali ohľadom pôžičky, nebol nikto prítomný, dohadovali sa u žalobcu na čerpacej stanici, a následne po tom ako sa dohodli, že mu peniaze žalovaná vráti ak bude mať, spolu odišli do Nitry. Žalovaná ho žiadala približne rok, či jej je ochotný požičať peniaze s tým, že keď uvidí konkrétny nábytok bude zrejma aj výška pôžičky. Poskytnutú pôžičku mu žalovaná doposiaľ nevrátila, preto ju písomne vyzval na zaplatenie pôžičky, ani napriek tomu žalovaná doteraz nezaplatila

dĺžnú sumu. Z toho dôvodu žalobca žiadal aj aktuálne úroky z omeškania odo dňa doručenia výzvy na vrátenie finančných prostriedkov. Nakoľko nemal so žalovanou písomnú zmluvu o pôžičke, a vedel aká je jej finančná situácia, nechal si objednávku a príjmové doklady vystaviť na svoje meno, aby mal poistené, že žalovanej peniaze v skutočnosti požičal. Daň z pridanej hodnoty zo zakúpeného nábytku, aj keď príjmové doklady obsahovali jeho údaje podnikateľa ako identifikačné číslo a daňové identifikačné údaje, si neuplatnil. Tvrdenie odporkyne, že zo strany žalobcu išlo o dar jej maloletej dcére je absolútne nelogické, pretože jej dcéra mala v tom čase 7 rokov, žalobca nemá k nej žiadny príbuzenský vzťah, preto s prihliadnutím na vek maloletej ide o neobvykle vysoký dar. Medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke finančných prostriedkov na kúpu nábytku, pričom takáto zmluva nevyžaduje aby finančné prostriedky boli ním reálne odovzdané žalovanej, pretože žalobca finančné prostriedky zapožičal tak, že zaplatil za nábytok, ktorý si žalovaná vybrala.

Žalovaná poprela uzavretie akejkoľvek pôžičky, na základe ktorej by jej žalobca poskytol sumu 2.867,35 eur, túto sumu nikdy od žalobcu neprevzala a nikdy touto sumou nedisponovala tak, že by ju použila či už na osobnú potrebu alebo na zakúpenie konkrétnych vecí. S žalobcom sa dohodli, že by mohli ísť na výstavu nábytku do Nitry, kam zobrali aj dcéru Y. a susedku S. I.. Pri prechádzaní výstavy jej dcéra Y. povedala, že by chcela detskú izbu, ktorá tam bola vystavená, na čo sa jej žalobca spýtal, či by chcela taký nábytok pre svoju dcéru, a chcel aby zostavili nábytok do detskej izby aj napriek tomu, že mu uviedla, že peniaze na takýto nábytok nemá. Spolu s predajcom zostavovali nábytok do izby, pričom sám žalobca chcel aby nábytok nebol len pre jedno dieťa, aby sa kupoval väčší nábytok, prípadne chcel aby obsahoval nadštandardné veci. Po zostavení izby a vyrátaní ceny nábytku sa žalobca vyjadril, že on nábytok do detskej izby Y. kúpi, bude to dar pre jej dcéru, s čím žalovaná súhlasila za podmienky, že nábytok nebude nikdy pýtať späť. Žalobca ešte zjednával cenu, zaujímal sa o to či si môže dopraviť nábytok sám, a následne vybral z automatu peniaze a zaplatil zálohu na nábytok. Po dovezení nábytku zaplatil doplatok za detskú izbu. Na výstavu do Nitry išli z toho dôvodu, že žalobca potreboval sedačku, skrine do spálne, a zariaďoval kúpeľňu, z jej strany však nikdy nevznikla požiadavka na zakúpenie nábytku do detskej izby jej dcéry. S žalobcom nikdy neuzavrela žiadnu zmluvu o pôžičke, a to ani na sumu 2.867,35 eur, a ani na inú sumu, ústne ani písomne. Tak ako to vyplýva z objednávky, alebo z dokladu o zaplatení nábytku, objednávateľom bol žalobca, pričom toto zariadenie detskej izby vyplácal opäť žalobca. Na dokladoch o zaplatení zálohy a doplatku kúpnej ceny, sú uvedené podnikateľské údaje žalobcu, je tam uvedené IČO, DIČ a IČ DPH, čo vyzerá tak, že išlo o podnikateľský výdavok v prospech žalobcu. Vzhľadom k tomu, že neexistuje žiaden dôkaz o tom, že by došlo medzi ňou a žalobcom k uzavretiu pôžičky tak ako to uvádza žalobca, žiadala žalovaná návrh zamietnuť v celom rozsahu.

Z objednávky zo dňa 13.3.2008 súd zistil, že tohto dňa objednal žalobca u spoločnosti TRUVA s.r.o., so sídlom v Prievidzi, Ciglianska cesta 5, zostavu nábytku v celkovej hodnote po zľave 86.382,- Sk (2.867,35 eur) s tým, že bola zaplatená záloha za tovar 50.000,- Sk, a nábytok má byť dodaný na adresu E. N., W., A. XX.

Z príjmových pokladničných dokladov vystavených spoločnosťou TRUVA s.r.o., Prievidza, Ciglianska cesta 5 súd zistil, že žalobca zaplatil spoločnosti dňa 13.3.2008 sumu 50.000,- Sk ako zálohu na nábytok, a dňa 25.3.2008 zaplatil sumu 36.382,- Sk ako doplatok za dodaný tovar.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca dňa 13.3.2008 objednal nábytok u spoločnosti TRUVA s.r.o. so sídlom v Prievidzi, v celkovej sume 89.053,- Sk, po zľave v sume 86.382,- Sk. Zálohu na tento nábytok vo výške 50.000,- Sk žalobca zaplatil toho istého dňa, a dňa 25.3.2008 doplatil za dovezený nábytok sumu 36.382,- Sk. Súd mal ďalej preukázanú aj tú skutočnosť, že nábytok bol dodaný na adresu odporkyne v W., na ulicu A. č. XX. Tieto skutočnosti mal súd potvrdené tak listinnými dokladmi, objednávkou zo dňa 13.3.2008 a príjmovými pokladničnými dokladmi o prevzatí zálohy 50.000,- Sk zo dňa 13.3.2008, a o prevzatí doplatku za dovezený nábytok zo dňa 25.3.2008, ako aj výpoveďou účastníkov konania, keď tieto skutočnosti uvádzané žalobcom potvrdila aj žalovaná.

Žalobca ďalej tvrdil, že sumu v žalovanej výške požičal žalovanej na základe ústnej dohody o pôžičke, k uzatvoreniu ktorej malo dôjsť na čerpacej stanici bez prítomnosti ďalších osôb, pričom žalovanú sumu nikdy priamo neodovzdal žalovanej, ale priamo zaplatil kúpnu cenu nábytku. Neskôr v priebehu konania žalobca tvrdil, že medzi ním a žalovanou došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke finančných prostriedkov na kúpu nábytku, pričom finančné prostriedky zapožičal žalovanej tak, že zaplatil za nábytok, ktorý si sama vybrala, pretože takáto zmluva nevyžaduje aby finančné prostriedky boli ním reálne žalovanej

odovzdané. Žalovaná však poprela uzatvorenie akejkoľvek zmluvy s odporcom, a to tak v ústnej forme ako aj v písomnej. Žalobca sa podľa jej tvrdení sám rozhodol kúpiť nábytkovú zostavu detskej izby, sám rozhodol o tom kam má byť nábytok dovezený, a sám zaplatil na svoje meno zálohu a následne po dovezení aj zvyšnú časť kúpnej ceny nábytku, spolu 86.382,-Sk (2,867,35 eur). Zariadenie detskej izby mal žalobca kúpiť ako dar pre jej dcéru po tom ako o nábytok prejavila záujem na výstave v Nitre, s čím žalovaná súhlasila.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 9.7.2010, ktorým žalobu zamietol. Odvolací súd rozsudok na základe odvolania žalobcu zrušil a vrátil na ďalšie konanie, pričom určil povinnosť súdu prvého stupňa vykonať navrhované dokazovanie výsluchom svedkov a zaoberať sa uplatneným nárokom nielen s hľadiska titulu, ktorý tvrdí žalobca.

Súd vypočul svedkyne J. X., M. A. a S. I.. Svedkyňa J. X. je bývalá manželka súčasného manžela žalovanej a žalovaná je nevlastná sestra jej otca. M. A. je matka J. X.. Vzťahy medzi týmito svedkyňami a žalovanou nie sú pozitívne, o čom svedčí mailová komunikácia založená do spisu.

Svedkyňa M. A. vo svojej výpovedi uviedla, že pri návšteve žalovanej sa jej žalovaná chválila, že majú konečne prerobený dom, ukázala jej detskú izbu, ktorú kúpila za peniaze požičané od žalobcu a osobne jej povedala, že detská izba bola drahá, ale že peniaze bude musieť vrátiť žalobcovi. Ďalej uviedla, že žalovaná jej veľa krát hovorila, že nemajú toľko peňazí, teda ona so svojim otcom, aby tieto peniaze mohli vrátiť. Keď jej žalovaná povedala o pôžičke, boli prítomné len oni dve, pravdepodobne to počul aj otec žalovanej. So žalobcom sa o tom, že vie o tejto pôžičke nerozprávali, nemali kedy, naposledy sa videli na svadbe v r. 2008. O tom, že svedkyňa vie o pôžičke žalobca vedel, pretože mu povedala, že kúpil pekný nábytok, na čo sa len usmial.

Žalovaná k výpovedi svedkyne M. A. uviedla, že má veľa SMS správ, nahratých telefonátov, takisto aj odložené správy z polície s manželom, kde boli ohlásit', že svedkyňa ju hrubo a oplzlo uráža, nadáva jej a vyhráža sa jej a jej manželovi. Práve svedkyňa je v zlej finančnej situácii aj s jej manželom, keď prišli aby jej žalovaná požičala peniaze pre nich od žalobcu pretože majú exekúcie. V živote s ňou nehovorila o pôžičke, nemal dôvod, jej otec k nej nemá dobrý vzťah vzhľadom k tomu, čo urobila svojmu manželovi, teda jeho synovi. Najhoršie to bolo potom, čo svedkyňa zistila, že otec prepísal dom len na žalovanú.

Svedkyňa S. I. uviedla, že žalovaná je jej bývalá suseda a kamarátka. Ako susedka videla, že sa žalobca a žalovaná niekam chystajú, spýtala sa kam idú a keď zistila, že do Nitry na výstavu nábytku, poprosila žalovanú, či by ju nezobrali so sebou. Na výstave bol stánok s detskými izbami, ktoré obdivovali, ale boli dosť drahé. Žalovaná si pozrela cenník týchto izieb a žalobca navrhoval, že by si mohli skúsiť vyskladať izbu pre dcéru Y. a potom prišlo k tomu, že by jej ju kúpil, pretože Y. sa izba veľmi páčila a chcel jej asi urobiť radosť. Pamätá si, že si bol aj vybrať peniaze v bankomate. Žalovanej sa nepáčila cena nábytku, pretože bola dosť drahá a nepáčilo by sa jej, aby to Y. žalobca kúpil. Žalovaná nežiadala, aby žalobca to kúpil. Keď sa žalobca rozhodol predsa len kúpiť zariadenie izby, žalovaná nebola ani nadšená, ani spokojná, nakoniec súhlasila.

Svedkyňa J. X. vo svojej výpovedi uviedla, že v rozhodnom období žalobca a žalovaná tvorili spolu pár. Pamätá si, že žalovaná dostala od žalobcu zlatý prsteň, ktorý žalovaná založila do záložne a neskôr bola svedkyňa pri tom, ako žalobca bol spolu so žalovanou tento prsteň vyberať zo záložne. Svedkyňa si myslí, že žalobca žalovanú finančne podporoval a hradil všetky jej náklady. Na otázku, či svedkyňa niečo vie o spoločnej účasti žalobcu a žalovanej na výstave nábytku v Nitre v marci 2008, uviedla, že žalobca a žalovaná boli spolu na výstave nábytku v Nitre v r. 2008, kde spolu kupovali nábytok pre dcéru žalovanej s tým, že nábytok zaplatí žalobca a peniaze vynaložené na kúpu nábytku mu žalovaná vráti. Formu a čas vrátenia peňazí svedkyňa nevie. Na dotaz, aby uviedla ďalšie skutočnosti, ktoré považuje za rozhodnutie vo veci svedkyňa uviedla: K tomu všetkému chcem uviesť, že napriek tomu, že som so žalovanou v príbuzenskom vzťahu, žalobca a žalovaná mali dohodu a žalovaná by mala predmetné peniaze žalobcovi vrátiť.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8C/64/210 žalobcu N. R. a žalovanej E. X. o zaplatenie 15.294,83 eur súd zistil, že žalobca na čl. 36 spisu vo svojej výpovedi uviedol, že žalovanej kupoval aj iné veci, ktoré potrebovala v r. 2008 a na čl. 307 spisu žalobca uviedol, že daroval žalovanej hnutelné veci, nevie, v akej hodnote, daroval jej brilantový prsteň a dokonca kupoval stavebný materiál do domu otca žalovanej.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 51 OZ účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 628 ods. 1,2,3 OZ darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

(2) Darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

(3) Neplatná je darovacia zmluva, podľa ktorej sa má plniť až po darcovej smrti.

Podľa § 630 OZ darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol, keď dospel k záveru, že nie je dôvodný, nakoľko žalobca súdu nepreukázal existenciu žiadnej zmluvy, na základe ktorej by mohol od odporkyne žiadať zaplatenie žalovanej sumy. Žalobca a žalovaná mali priateľský intímny vzťah, avšak v r. 2008 mali vo vzťahu problémy. Súdu sa javí opis správania a pohnútok správania žalobcu, ktoré opisoval právny zástupca žalovanej za správny. Žalovaný sám uviedol, že ich spolužitie bolo prerušované a aj potom, čo sa žalovaná odsťahovala zo spoločnej domácnosti sa vzájomne navštevovali, chodili spolu na dovolenku, ktorú zaplatil žalobca a žalovaný jej kupoval rôzne veci, ktoré potrebovala. Z takéhoto správania je zrejmé, že žalobca sa snažil získať žalovanú, viedol žalovanú ako svoju zamestnankyňu, hoci pre neho prácu nevykonávala, užívala jeho auto a i samotná svedkyňa J. X. uviedla, že žalobca žalovanú finančne podporoval a hradil všetky jej náklady. Žalobca teda kupoval žalovanej veci, ktoré užívala aj jej rodina a žalobca sa nedomáhal vrátenia ostatných vecí, žiadal vrátiť peniaze, za ktoré kúpil nábytok žalovanej a ktorý bol umiestnený v izbe jej dcéry.

Žalobca a jeho právny zástupca nepreukázali existenciu zmluvy o pôžičke a taktiež nepreukázali ani obsah inej nepomenovanej zmluvy, ktorú by žalobca a žalovaná mali uzavrieť, napriek tomu, že právny zástupca žalobcu poukazoval na obsah uznesenia odvolacieho súdu, kde nepomenovaná zmluva bola spomínaná. Žalobca je zastúpený advokátom a aj v prípade, že nevedeli označiť o akú zmluvu, ktorú mali uzavrieť žalobca a žalovaná ide, bolo ich povinnosťou preukázať jej obsah, toto však žalobca a jeho právny zástupca nepreukázali, teda neunesli dôkazné bremeno. Právny zástupca žalobcu uviedol, že obsahom nepomenovanej zmluvy je to, že žalobca poskytol finančné prostriedky žalovanej na zakúpenie nábytku a ona sa zaviazala tieto prostriedky vrátiť a to ústne. Podľa názoru súdu takýto obsah je obsahom zmluvy o pôžičke, ktorej uzavretie žalobca nepreukázal. Nebol preukázaný úmysel žalobkyne požičať si peniaze, nebol preukázaný úmysel žalobcu požičať jej peniaze a nebola preukázaná dohoda o tom, že peniaze, ktoré zaplatil ako kúpnu cenu nábytku mu má žalovaná vrátiť a kedy, čo vyplynulo aj z výpovede svedkyne I., ktorá bola priamou svedkyňou uzavretia darovacej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou. Práve pred touto svedkyňou žalobca prejavil záujem zakúpiť pre žalovanú nábytok, z čím žalovaná neprejavila súhlas hneď, ale až po pokračujúcej snahe žalobcu zakúpiť nábytok pre žalovanú.

Prejav vôle zakúpiť pre druhú osobu vec, túto vec odovzdať tejto druhej osobe a nežiadať za to od druhej osoby odplatu, je prejavom vôle uzavrieť darovaciu zmluvu. Táto zmluva je uzavretá prejavom vôle druhej osoby a to i konkludentne - prijatím veci, čo sa v prejednávanej veci i medzi žalobcom a

žalovanou stalo. Žalobca sa pri zakúpení nábytku, teda pri uzatváraní zmluvy, nevyjadril, že chce aby mu žalovaná v budúcnosti vrátila poskytnuté peniaze, ako to potvrdila aj priama svedkyňa. Peniaze žiadal vrátiť až po ukončení vzťahu so žalovanou, bez toho, aby vyjadril svoju vôľu pri uzatvorení zmluvy, čo nie je dôkazom o uzavretí zmluvy o pôžičke, nakoľko prejav vôle musí byť pri uzatváraní akejkoľvek zmluvy jasný a pre obidve strany zrozumiteľný a aj obidvoma stranami akceptovaný.

Z vykonaného dokazovania má súd za to, že žalobca daroval predmetný nábytok žalovanej a vrátenie tohto daru nikdy nežiadal. Súd je toho názoru, že nešlo o dar maloletej dcére žalovanej, nakoľko žalobca k nej žiadny vzťah nemal. Mal vzťah so žalovanou a to, že nábytok užíva jej dcéra nie je dôkazom toho, že išlo o dar dcére žalovanej. I v prípade, že bolo úmyslom žalobcu darovať nábytok dcére žalovanej, nejde o neplatný právny úkon, ako uviedol právny zástupca žalobcu z dôvodu, že tento právny úkon nebol schválený súdom, nakoľko právny úkon, ktorý v mene maloletého urobil zákonný zástupca, je možné schváliť aj dodatočne. Zo správania žalobcu však podľa názoru súdu nebolo možné zistiť, že ide o dar priamo pre maloleté dieťa pred podaním žaloby v tomto konaní a po podaní žaloby žalobca tvrdil, že nešlo o dar. K tvrdeniu právneho zástupcu žalobcu, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným a jej dcérou bol antagonistický a je preto nelogické a neobvyklé, aby za tejto situácie daroval žalobca takéto značné sumy finančných prostriedkov žalovanej, je potrebné podotknúť, že žalobca nemal k žalovanej antagonistický vzťah, inak by ju nenavštevoval, nezobral by ju a jej dcéru na dovolenku a tiež na výstavu a ani by jej neposkytoval pôžičku, tak ako tvrdí v tomto konaní. A navyše predmetom konania 8C/64/2010 je pôžička žalobcu žalovanej v omnoho vyššej sume.

Žalobca súdu žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal uzavretie zmluvy o pôžičke finančných prostriedkov, za ktoré bol zakúpený nábytok, pretože neexistuje o tom žiadna písomná zmluva, pričom žalovaná v konaní jednoznačne poprela, že by sa s žalobcom na akejkoľvek forme pôžičky dohodli. Svedkyňa prítomná pri uzatváraní zmluvy potvrdila, že žalobca ponúkol žalovanej, že kúpi nábytok do detskej izby, teda prejavil vôľu kúpiť nábytok a tento dať do bytu žalovanej, a takýto prejav vôle svedčí o návrhu na uzavretie darovacej zmluvy, nakoľko žalobca neprejavil vôľu, aby mu boli peniaze, za ktoré kúpi nábytok v nejakej bližšie neurčenej lehote vrátené žalovanou. Taktiež žalobca nepreukázal, že návrh na zmluvu o pôžičke bol žalovanou prijatý a to ústne alebo písomne. Naopak žalovaná a svedkyňa (prítomná pri uzatváraní zmluvy) potvrdili, že žalovaná po určitom zaváhaní prijala ponuku žalobcu na zmluvu o darovaní nábytku, ku ktorej smeroval prejav vôle žalobcu, pričom žalobca vôbec neuviedol, že požaduje vrátenie peňazí, za ktoré nábytok kúpi.

Čo sa týka e-mailovej korešpondencie medzi žalovanou a svedkyňou J. X., je potrebné uviesť, že táto e-mailová korešpondencia preukazuje antagonistické vzťahy medzi svedkyňou a žalovanou, čo vzhľadom na ich príbuzenské vzťahy a skutočnosť, že svedkyňa sa rozviedla so svojim manželom, ktorý si zakrátko zobral za manželku žalovanú a tiež vzhľadom na skutočnosť, že otec žalovanej previedol do jej výlučného vlastníctva dom a nepreviedol tento dom na svojho syna (manžela svedkyne M. A. a otca svedkyne J. X.) nie je neobvyklé. Vzhľadom aj na tieto skutočnosti, súd považoval výpovede svedkýň A. a X. za nedôveryhodné, ale najmä vzhľadom na skutočnosť, že ani jedna z týchto svedkýň vo svojej výpovedi nehovorila o tom, čoho bola priamym svedkom, ale uvádzali sprostredkované informácie a hlavne svoje úsudky ovplyvnené antagonistickým vzťahom k žalovanej. Naopak súd výpoveď svedkyne S. I. považoval za dôveryhodnú, vzhľadom na skutočnosť, že bola priamou svedkyňou zakúpenia nábytku žalobcom na výstave v Nitre. Táto svedkyňa potvrdila, že žalovaná nežiadala od žalobcu pôžičku, dokonca nežiadala ani dar od žalobcu.

Skutočnosť, že vzťah medzi žalobcom a žalovanou sa skončil, nie je dôvodom na vrátenie daru a ani neodôvodňuje podanú žalobu žalobcu. Žalobca sa ani vrátenia daru nedomáhal a ani nepreukázal, že obdarovaná žalovaná sa správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Súd mal za to, že žalobca svojim konaním dal žalovanej návrh na uzavretie zmluvy o darovaní a žalovaná tento návrh prijala. Žalobca nepreukázal, že by dal žalovanej návrh na uzavretie zmluvy o pôžičke, nakoľko v jeho návrhu absentovala časť návrhu na uzavretie zmluvy o pôžičky, teda, že žalovaná je povinná mu vrátiť poskytnuté peniaze.

Na základe vyššie uvedeného súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, keď žalobca nepreukázal dôvod, pre ktorý by mu žalovaná mala vrátiť peniaze, za ktoré kúpil žalobca nábytok pre žalovanú.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a priznal žalovanej ako plne úspešnej účastníčke konania náhradu trov konania v sume 1501,35 eur. Právny zástupca žalovanej si uplatňoval trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 1568,08 eur, pričom tarifnú hodnotu veci určil podľa § 9 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb na sumu 2.867,35 eur, a tarifnú odmenu za úkon právnej služby následne určil podľa § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sumou 111,20 eur.

Podľa § 13a ods. 2,5 vyhlášky č. 655/2004

(2) Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,

(5) Za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

Odmena a náhrada trov právneho zástupcu žalovanej následne pozostávala z odmeny za 11 úkonov právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 14.4.2010 - vo výške 111,20 eur + režijný paušál vo výške 7,21 eur,
2. podanie odporu proti platobnému rozkazu zo dňa 19.4.2010 - vo výške 111,20 eur + režijný paušál vo výške 7,21 eur,
3. konanie pred súdom dňa 4.6.2010 - vo výške 111,20 eur + režijný paušál vo výške 7,21 eur,
4. konanie pred súdom dňa 9.7.2010 vo výške 111,20 eur + režijný paušál vo výške 7,21 eur,
5. vyjadrenie k odvolaniu dňa 27.9.2010 vo výške 111,20 eur + režijný paušál vo výške 7,21 eur,
6. návrh na vykonanie dôkazu dňa 18.1.2012 vo výške 55,60 eur + režijný paušál vo výške 7,63 eur (vo výške polovice základnej sadzby tarifnej odmeny podľa ustanovenia § 13a ods. 2,5 vyhlášky č. 655/2004),
7. konanie pred súdom dňa 18.1.2012 vo výške 111,20 eur + režijný paušál vo výške 7,63 eur,
8. konanie pred súdom dňa 20.4.2012 vo výške 111,20 eur + režijný paušál vo výške 7,63 eur,
9. konanie pred súdom dňa 17.4.2013 vo výške 111,20 eur + režijný paušál vo výške 7,81 eur,
10. konanie pred súdom dňa 22.1.2015 vo výške 111,20 eur + režijný paušál vo výške 8,39 eur,
11. konanie pred súdom dňa 31.3.2015 vo výške 111,20 eur + režijný paušál vo výške 8,39 eur

súčet 1251,13 eur

DPH 20% 250,22 eur

spolu: 1501,35 eur

Súd po preskúmaní správnosti a dôvodnosti vyčíslenia trov za jednotlivé úkony uplatnených právny zástupcom žalovanej, priznal jej náhradu trov konania vo výške 1501,35 eur, v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, keď úkon označený ako návrh na vykonanie dôkazu dňa 18.1.2012 súd považoval za úkon, za ktorý prislúcha odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, nakoľko ide o úkon, ktorý je svojou povahou a účelom najbližšie k úkonu „návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva“.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.